

SVOBODNA SLOVENIJA

AÑO XXXVIII (32)

Štev. (No.) 35

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

6. septembra 1979

PRED 40 LETI SE JE ZAČELA II. SVETOVNA VOJNA

26. julija 1939. leta — pred štiridesetimi leti — je v Ljubljani na VI. mednarodnem kongresu Kristusa Kralja rekel papeški delegat, poljski priamas, kardinal A. Hlond tele besede: „Tu zborujemo spričo tesnobe o zračja, kakor pred zastorom, izza katerega se nam dozdeva, da slišimo stranske grožnje in satanske namene. Mi pa ne moremo in nečemo verjeti, da se odpira pred nami pekel groznih vojsk, čeprav marsikaj kaže na to, da se nam približuje nekaj grozečega, kar utegne za današnji rod postati najstrašnejše doživetje. Res je, da milijoni ljudi, ko se zjutraj prebudijo iz spanja, napeto prisluškujejo, ali ne bodo med glasovi zračnih valov začuli klica: Zdaj je prišla sodba na svet.“

Kakor smo napisali zadnjič: mesec dni nato, 23. avgusta, je Stalin sklenil s Hitlerjem pakt in s tem omogočil njegov napad na Poljsko. Ribbentrop je povedal Kleistu, da misli Hitler „s secirnim nožem“ rešiti Poljski problem. Je pač vedel, da je ali da bo tisti dan, ko je on odšel na podpis v Moskvo, Hitler govoril v Obersalzburgu tole grožnjo (kar je prišlo šele 1. 1946 z dokumenti v javnost): „Naša moč je... naša brutalnost. Džingiskan je ukazal obsoditi na smrt milijone žensk in otrok z vso zavestjo in lahkim srcem. Toda zgodovina gleda v njem samo velikega ustanovitelja države. Kaj bo pisala o meni slabega zahodnoevropska civilizacija, mi je vseeno. Izdal sem ukaz in bom dal ustreliti vsakega, ki bi z eno samo besedo hotel kritizirati... da cilj vojne ni fizično uničevanje nasprotnika. S tem ciljem sem — vsaj na Vzhodu — pripravil oddelke Totenkopf (mrtvaška glava), in ukazal ubiti brez ušmilenja in ozirov moške, ženske in otroke poljskega pokoljenja in poljskega jezika. Samo na ta način bomo dobili življenjski prostor, ki ga potrebujemo... Poljake bodo Nemci iztrebili in Poljsko kolonizirali... Bodite trdi in brezobzirni, delajte hitro in brutalnejše kakor kdaj koli prej...“

S tem ciljem fizičnega uničenja Poljske in s strategijo brutalne totalne vojske je na omenjenem zboru nemških vojskovodij ukazal napad na Poljsko za 26. avgust, takoj prve dni po podpisu Moskovske pogodbe. Toda za hip je še odložil pohod, kajti pomislil je, da se utegne bliskovita operacija spremeniti v evropsko vojno, ki jo je sicer želel Stalin in — sledile so intervencije Musolinija, papeža... da bi odvrnile nesrečo. Toda vojna napetost je rastla, Nemci so mobilizirali ob poljskih mejah. Ta je še vedno mislila, da ne pride do vojne, in je zato le deloma mobilizirala svojo vojsko. Toda zahodni zavezniki so jo pregovorili, naj še počaka, morda se reši mir. Šele 31. avgusta je mobilizirala.

Tedaj je v Berlinu — v noči od 30. na 31. avgusta — zunanji minister Ribbentrop poklical k sebi britanskega poslanika in mu predložil 16 točk, katere mora Poljska in njeni zavezniki brezpogojno sprejeti, če nočejo vojske. Zahteval je poljskega poslanika Lipskega. Ko je prišel, ga je samo vprašal, če je pooblaščen, ta hip, brez posvetovanja z vlado, skleniti sporazum. To je odklonil, na kar je Ribbentrop odgovoril, da v tem primeru nima kaj govoriti z njim. Ni mu povedal niti pogojev za mir.

Istega dne ob 8 zvečer je sledil napad „poljskih“ vojakov na nemško radio postajo v kraju Gliwice. Kakor se je dognalo pozneje, je bil to maskiran napad Nemcev, ki so skupino nemških kriminalcev in zapornikov preoblekli v poljske vojaške uniforme in jih pogнали v napad pod vodstvom nemških SS oficirjev. Akcija je v nemških dokumentih nosila ime „Himmler“. Kar teh napadalec ni padlo, so jih pobili Nemci sami. Ta akcija je služila za pretekst poljske agresije na nemško vojsko, na kar je — nekaj ur pozneje ob svitu 1. septembra — sledil brutalni napad totalne nemške vojske — pehote, letal-

„ZDOMCI“ V SLOVENIJI

Znano je, da je v Sloveniji precejšnje število priseljenih delavcev, nameščenecv in tudi izobražencev raznih policiev skoro iz vseh ostalih republik Jugoslavije. Računajo, da jih je okrog 150.000. Če k temu številu prištejemo družinske člane, učence in univerzitetne študente ter ostale, se število priseljenih iz drugih republik več kot podvoji. Saj jih je v nekaterih industrijskih središčih kar na desetisoče, kot npr. na Jesenicah, v Kranju, Celju, Velenju, Kopru in drugod.

Vse te priseljence v zadnjem času imenujejo „zdomce“ v Sloveniji. Nekateri so mnenja, da taka označba ni primerna, češ da so vsi iz Jugoslavije in da tudi Slovencev, ki živijo v drugih republikah, nikjer ne imenujejo „zdomci“. Ni naš namen spuščati se v to razpravljanje, ker je jasno, da je vsak Srb „doma“ v Srbiji, Hrvat na Hrvaškem in Slovenec v Sloveniji. Vsi pa so jugoslovanski državljani, dasi bi bilo bolj naravno, da je vsak najprej državljan svoje republike in z državljanstvom v katerikoli republici pridobi tudi državljanstvo Jugoslavije.

Nas pri tem razmišljanju zanima predvsem vprašanje slovenskega jezika pri tolikšnem številu „zdomcev“ v Sloveniji. Ni namreč redkost, da se Slovenci iz zamejstva ali iz ZDA, Kanade, Južne Amerike in drugod, ki pridejo v Slovenijo, ne morejo v uradu, trgovini, gostilni, itd. sporazumeti v slovensščini. Celo po daljšem bivanju v Sloveniji natakariji, prodajalci in podobni poklici ne kažejo volje, da bi se priučili slovensčine.

Opozorimo le še na to, da bi tako pred II. svet. vojno kakor tudi danes težko našli primer, da bi Slovenec, ki je zaposlen v Srbiji ali na Hrvaškem, ne znal teh jezikov. Ni verjetno, da bi brez znanja jezika mogel ostati na svojem mestu. Gotovo je, da ne bi mogel računati na kakršno koli kvalificirano mesto, ali da bi občeval s „strankami“ ali „klienti“ slovensko.

Dvojezičnost je dandanes nujnost za vsakega, ki gre iz območja materinega jezika kamor koli in hoče tam služiti svoj kruh, bodisi začasno ali stalno. Tako je tudi z nami, ki smo izbrali svobodo. Znanje jezika dežele v katero smo prišli, kmalu postane nekakšna vstopnica za zaposlitev, gotovo pa za boljši položaj in napredovanje. Če je znanje jezika združeno s strokovnim znanjem, so odprta skoraj vsa pota tako v materialnem pogledu kot v socialnem položaju. Pri tem nas nihče ne ovira, da ohranjamo materin jezik, organiziramo in vzdržujemo šole, ohranjamo slovensko kulturo, slovenski tisk, itd.

Tudi v Sloveniji je možno rešiti najrazličnejše probleme „zdomcev“ iz drugih republik z nujnostjo dvojezičnosti. Znanje slovensčine v doglednem času po zaposlitvi mora postati samo po sebi razumljivo. Brezpogojno mora biti znanje slovenskega jezika obvezno za vsakega „zdomca“, ki ima neposredno opraviti z občinstvom v kakršnikoli zaposlitvi.

Tako stališče ne more dati povoda nekemu V. Ruplu, da bi morda zopet pisal v beograjskem Ninu, da se Slo-

stva in mornarice na Poljsko. Brez vojne napovedi.

Tako se je pred štiridesetimi leti začela druga svetovna vojna. Anglija in Francija sta protestirali v obliki ultimatum, da bi nudili pomoč Poljski. 3. septembra pa sta napovedali vojno Nemčiji. Nudenje pomoči Poljski je bilo le „formalno“. Poljaki jo celo smatrajo kot „izdajo zaveznika“. Angleži in Francozi nikakor še niso bili v stanju nuditi kako pomoč Poljski. Dotlej nepoznane množice nemških letal so napadle in rušile 36 poljskih mest v bliskovitem napadu in blizu 70 nemških divizij (1.300.000 mož), najmodernejše opremljenih, je zlomilo junaški poljski odpor.

venci v Sloveniji obnašajo, kakor da bi bila Ljubljana center sveta, meja pa na Kolpi.

Za ohranjanje materinega jezika „zdomca“ mora priti pobuda od njega samega, kakor tudi želja po šoli, da bi se njegovi otroci mogli učiti tudi materinega jezika. Zdomec mora tudi pokazati voljo in pripravljenost kaj žrtvovati zato in šele potem mu je nuditi uradno pomoč. To bi morali doma upoštevati tisti, ki govorijo in pišejo o zapostavljanju zdomcev in njihovih otrok.

Tak naj bi bil izhod za sedanjost.

Prej ali slej pa bo treba zaradi slovenskih narodnih interesov načeti v jedru vprašanje, zakaj je toliko Slovencev v zdomstvu širom Evrope in v svetu, v Sloveniji pa tako visok odstotek vseljencev iz drugih republik. Vemo, da se komunisti tega vprašanja ne bodo lotili, ker jim ne gre v račun. Koristi naroda in ohranjanje jezika so daleč pod vrednotenjem interesov komunistične partije. Saj celo slovenski komunistični veljaki govorijo Slovincem v Sloveniji v srbohrvaščini.

Skupna gladovna stavka čeških in poljskih disidentov

Maja meseca so na Češkoslovaškem aretirali deset članov gibanja za državljanske pravice, znanega pod Listina 1977 in jih obdržali v državi sovražnega delovanja. V kratkem bo začela proti njim sodna razprava. S tem v zvezi so v znak solidarnosti njihovi tovariši sklenili začeti gladovno stavko kot izraz protesta proti postopku oblasti, ki ga imajo za krivičnega z ozirom na ustavne in mednarodne obveznosti.

V potrditev soglasnosti z njimi se je tej nameri pridružilo 15 članov poljskega Odbora za javno samoobrambo, deloma iz Varšave in deloma iz Krakova. Trije člani češke Listine 77 so se po poročilu nemške poročevalne agencije DPA odpeljali v začetku predzadnjega tedna z vlakom v Varšavo, da bi tam prebili gladovno stavko skupaj s Poljaki, kar pa je poljska policija preprečila. Že na varšavskem kolodvoru so jih aretirali skupaj s poljskimi tovariši. Slednje so še isti dan izpustili na svobodo, če pa izgnali nazaj domov, kjer so jih tudi aretirali in zaprli za tri dni.

A še isti dan je takoj po ponesrečenem potovanju na Poljsko začelo gladovno stavkati 15 Poljakov in 23 Čehov, vsi deklarirani disidenti, tako oni na svobodi kot ti v zaporu, skupaj 38. Vztrajali so teden dni, kot je bilo prvotno nameravano.

To je bil tudi svoje vrste odgovor češkim tovarišem, ki so začeli nedavno propagirati ukinitve javnega izražanja protesta zaradi nespoštovanja človekovih pravic. Disidenti očitujejo oblastem, da ne spoštujejo izpolnjevanje državljskih svoboščin, zaščiteneh z ustavo in s podpisom helsinškega in beograjskega dokumenta.

In potem Evropa in Amerika. Čez 20 držav v svetu se je vojskovalo in ves svet je postal pozorišče bitk in uničevanja. Šest let in pol je trajalo ubijanje človeka. Modernemu Džingiskanu — Hitlerju —, ki si je zavestno vzel vlogo krvnika, se je pridružil s prav tako, če ne še hujšo strategijo drugi krvnik Stalin. Skupna bilanca obeh krvnikov je znesla v 6 letih in pol skoro 55 milijonov mrtvih.

Tako je pred 40 leti začela tista „sodba sveta“ o kateri je govoril priamas Poljske kardinal Hlond v slovensščini v Ljubljani in ki je postala „najstrašnejše doživetje današnjega rodu“.

td

El diálogo y la participación

El pasado 30 de agosto, al hablar en la Bolsa de Comercio de Rosario, el Presidente de la Nación, general Videla, expresó también los siguientes conceptos: “Sin entrar a hacer historia, vale la pena recordar aquellas metas que inspiraron como objetivo final este proceso. El caos, la anarquía y la violencia signaban su comienzo. Tres años y medio han transcurrido desde entonces, tiempo suficientemente corto como para olvidar, sin rencores pero sin omisiones, única forma de no recaer en aquellos errores del pasado inmediato, pero también forma objetiva de evaluar los resultados a la fecha. Pero suficientemente corto también como para pretender tocar el objetivo final con la mano. Pero tiempo suficiente, de todos modos, para evaluar con objetividad los logros cumplidos.

“Hoy podemos exhibir orden frente al caos, entonces imperante; hoy podemos exhibir autoridad frente a la anarquía reinante; hoy podemos exhibir paz en lo que era pura violencia; hoy podemos alentar progreso en lo que solo era estancamiento.

“Cerramos, así, una etapa de ordenamiento. No fue un milagro, porque el milagro está reservado exclusivamente a Dios. Fue el producto del esfuerzo de todos los argentinos sin diferencia de clases ni sectores; esfuerzo que costó sacrificio, que costó incluso muchas vidas muy queridas. Aquellos mártires y héroes: empresarios, trabajadores, sacerdotes, militares, mujeres y niños, que fueron víctimas del terrorismo subversivo.

“Por eso no deseamos que este proceso se agote en una etapa ordenancista no deseamos que este orden sea sinónimo de inmovilismo; por el contrario, deseamos un orden dinámico, creador y fecundo capaz de motivar coincidencias y de aceptar discrepancias, propenso al enriquecimiento de ideas, mediante el diálogo y la participación.

STANDARD V SLOVENIJI

„Vsega je dovolj; ljudje nosijo denar v banko, vsi imajo lepe hiše, avtomobile, vsi hodijo na počitnice — ljudje so postali celo prevzetni in ošabni.“ Tak je refren, ki ga slišimo vsak dan. Drugi ljudje, ki poznajo bolj podrobno gospodarski položaj v Sloveniji, so sicer imeli svoje pomisleke, a so ponavadi ostali tihi, da bi ne — pokvarili tega navdušenja. Toda ta „hvala“ bo, kot vse kaže, za nekaj časa potihnila, kajti inflacija ni zajela samo zahodnega sveta, ampak tudi vzhodno Evropo, Sovjetsko zvezo in tudi Jugoslavijo. In to z razliko, da tam na primer — uradno — kar čez noč podraže živila za petdeset odstotkov.

Pa pogledjmo nekoliko na standard z ozirom na ceno avtomobilov in tekočega goriva. Avtomobilski promet pač spada v našo dobo, tako kot je spadalo kolo v dobo pred petdesetimi leti — pa to zaradi tehnike in ne po zaslugi kakega režima.

Nakup avtomobilov postaja v Sloveniji že problem. Ljudje stojijo pred prodajalnami v vrsti po dvanajst in več ur, da morejo vpisati naročilo v prednakupne spiske za nakup avtomobila. O ceni se ob tej priliki niti ne govori. Vsekakor pa lahko mirne duše zapišemo, da danes v Sloveniji skoraj ne moreš kupiti niti najmanjšega avtomobila izpod stotisoč dinarjev ali okrog 6.500 kanadskih dolarjev (5.600 ZDA dolarjev). Poleg tega je mogoče trditi, da so popravila dražja za polovico več kot na Zahodu in da moraš po nadomestne dele mnogokrat iti kar

v Trst ali Celovec. Tam jih namreč gotovo dobiš — in to tudi spada k slovenskemu standardu.

Najhuje pa šele pride: zadnja cena navadnemu bencinu je v SRS 13.50 dinarjev, kar je 87 stotink kanadskega dolarja. Toda v Kanadi velja liter navadnega bencina zaenkrat le 22 stotink dolarja. Človek je kar zaprepačen, ko vidi to razliko pri enemu delu človekovega standarda. Če dodamo k temu še dokaj slabe ceste, zaporo za vožnjo osebnih avtomobilov za 7 dni v mesecu in še štirikrat manjše plače kot v Kanadi, pridemo do žalostne ugotovitve, da razmere v Sloveniji ne samo da niso rožnate, ampak da so se strašno poslabšale v primeri z nekdanjimi žetaki skromnimi razmerami.

Ker pa, kot pravijo, nesreča nikdar ne pride sama, je letos Jugoslavijo zelo prizadel potres v Črni gori, in s tem tudi Slovenija, ki mora prispevati k obnovi; hude posledice bo imela slaba žetev, kar spet pomeni uvoz žita, koruze, živine v višini nekoliko sto milijonov dolarjev. Vlada se je soočala s problemom povišanja cen v vseh sektorjih, ki naj bi odgovarjale cenam na svobodnem trgu — to bi utegnili povzročiti nezadovoljstvo ali celo nemire — ali pa cene še dalje umetno zadrževati. Pa zadnjih ukrepov, ki so jih izdali v Jugoslaviji o zamrzitvi plač in cen, je razvidno, da se je zaenkrat odločila za zadnje. S tem je seveda le odložila trenutek, ko bo treba z vso resnico o zavoženem gospodarstvu na dan.

Peter Urban

KISSINGER OPOZARJA

V mesecu avgustu je bivši tajnik za zunanje zadeve ZDA Kissinger večkrat presenetil javnost s svojimi optimističnimi, še bolj pa pesimističnimi izjavami in opozorili. Tako je npr. zatrjeval, da se po njegovem mnenju ZDA nahajajo trenutno pred resnimi gospodarskimi težavami ne samo zaradi petroleja, ampak tudi zaradi naraščajoče brezposelnosti; med drugim je tudi dokazoval, da je nujno zvišanje izdatkov za oborožitev.

Podal je tudi zanimivo analizo sovjetskega stanja. Napovedal je v prihodnosti spremembo v Sovjetski zvezi in velike notranje politične težave. Kissinger pričakuje nekako tak razvoj, kot je bil na Kitajskem po Maovi dobi. Prepričan je, da prihaja nov sovjetski rod in z njim prihajajo novi časi. Trdil je celo, da bo Sovjetska zveza morala svoje zunanje probleme reševati na račun popuščanja v svoji zunanji ekspanzionistični politiki. Spopad je po njegovem mnenju nevaren le, če bodo ZDA zanemarjale oborožitev in takorekoč prisilile sovjetke, da izrabijo svojo vojaško nadmoč.

Nepričakovano se je Kissinger oglašil tudi v ameriškem senatu in zavzel kritično stališče do podpisa Salt II ter nanizal vrsto pogojev, ki jih je treba izpolniti pred podpisom.

Pred nekaj dnevi so bila izvajanja

Kissingerja zopet deležna izredne publicitete. Na sestanku v Bruslju, ki ga je organiziral Center za študij mednarodnih in strateških vprašanj iz Washingtona, je Kissinger 1. septembra naravnost grozeče opisal svetovni položaj in svaril zahodni svet. „Če bo šel razvoj po sedanjih smereh, bo prihodnje desetletje obdobje velike krize za nas“, je dejal Kissinger. „Poglavitno dejstvo sedanje vojaške stvarnosti je, da so članice NATA v vseh pogledih vojaške moči zastale, razen morda v mornarici, kjer se prednost iz dneva v dan zmanjšuje,“ je ugotovil Kissinger in dodal: „Nikdar v zgodovini se še ni zgodilo, da bi država dosegla nadmočje v vseh vojaških pogledih in ne bi iskala ugodni trenutke, da bi to prednost v zunanji politiki izrabila v svojo korist.“

Posebej je napadel vojaško politiko Zahoda in dodal, da se bliža čas, ko bo Sovjetska zveza v stanju odločiti usodo sveta. Vse to bo mogoče preprečiti, če ZDA in vse članice NATO-a, posebej še evropske države, ne bodo podvezle nujno potrebnih mer v oboroževanju, da preprečijo katastrofo. Posebno je poudaril nujnost povečati atomsko moč Zahoda in preprečiti, da bi Sovjetska zveza prišla do spoznanja, da more izsiljevati zahodno Evropo s tem, da ji grozi s separatno vojno proti njej.

HAVANSKA IZJAVA

BOJ MED KUBO IN JUGOSLAVIJO

Zasedanje neuvršenih v Havani je v polnem teku. Zaključena sta že prva dva dela, kjer so zasedali poslani in zunanji ministri, in že zaseda plenum, na katerega je prihitelo mnogo državnih vodij in ministrskih predsednikov. V interesu organizatorjev je prikazati gibanje neuvršenih kot največjih mednarodni politično-ideološki forum. V prid tej tezi štejejo dejstvo, da je v njem včlanjenih 95 držav, ki predstavljajo več kot polovico človeštva.

To so seveda gole številke, kajti od 95 držav članic je prihitelo v Havano le 45 državnih vodij, drugi so poslali zunanje ministre, nekateri pa niti tega ne. Izključno neke vrste politični kompromis je pripeljal razne delegacije, da se zasedanja sploh udeležijo. Čile, ki je še vedno članica neuvršenih (!), še enostavne delegacije ni poslala.

Tudi je relativna politična moč gibanja. Preveč je notranjih razprtij, preveč raznolikosti so države. Kot smo že pisali, so se te razlike še poglabile, od kar kubanski diktator Fidel Castro cedi slino po vodstvu tega gibanja. Priznati moramo, da je Castro vpliv velik pri številnih afriških in azijskih državah, katerih vlade so pretežno komunistične in neposredno pod sovjetskim vplivom. S tega vidika moramo gledati Castrovo nastop kot vlogo, ki mu jo nenehno diktirajo iz Moskve. In resnično si Kremelj želi kontrolirati gibanje neuvršenih, ki kljub temu, da je rdeče pobarvano, je vsaj doslej imelo videz neodvisnosti od Moskve.

Edini, ki se more uspešno zapraviti Castrovim namenom je stari maršal Tito, ki je zato kljub svoji starosti prihitel v Havano, da „reši“ neuvrščene. V trenutku, ko pišemo te vrstice, na zasedanju ravno pričakuje govor maršala, ki naj bi sledil uvodnemu, precej ostremu Castrovem nastopu. Na otvoritvi je namreč Castro imel slavnostni govor. Trajal je skoro uro in pol, in v njem se je znesel nad vse, kar ne gre tako, kot bi sovjeti želeli.

Castro se je „spravil“ nad ZDA (kar je bilo pričakovati), pa tudi nad Izrael in Egipt, in še nad Kitajsko. Njegov

kritični govor je povzročil, da je zapustil dvorano, kjer je skupščina zasedala, ameriški predstavnik na Kubi, prav tako kot tudi kitajski poslanik, ki se je žutil prizadetega zaradi Castrovih izjav. Medtem je egiptovski poslanik vzdržal do konca in Castru o- sporaval njegove besede.

Kubanski diktator je v svojem govoru tudi hinavsko trdil, da je „Kuba socialistična država, a mi ne vsiljujemo našega sistema nikomur.“ Očividno je pozabil na napore, ki jih Kuba izvaja, da bi komunizem zmagal v latinski Ameriki in na odločilen poseg kubanskih čet, ki so izvajale marsikatero komunistično zmago v Afriki in tako pripomogle „socializmu“ do novega ozemlja.

„Smo radikalna država, a ne vsiljujemo našega radikalizma nikomur. Razumite, prosimo, da nismo fanatiki.“ Ta zadnja izjava, pač ne potrebuje komentarja.

In še je dejal Castro, kot v odgovor na obtožbe, da skuša potegniti neuvrščene v sovjetski tabor: „Nihče ni nikdar skušal dopovedati nam, kaj moramo storiti.“

Medtem je jugoslovanska delegacija že predložila precej sprememb za končno „havansko izjavo“. Neki del izjave namreč govori o „tlačnih narodih... v Afriki, Aziji in latinski Ameriki“. Jugoslovanska delegacija je predložila drugo besedilo, ki govori o „narodih pod tujo nadvlado v Afriki, Aziji, latinski Ameriki in drugih delih sveta“ v jasnem namigu na Sovjetsko zvezo in njene satelite. Tudi pozivajo neuvrščene, naj zapuste „ozke nacionalistične cilje, ki ogrožajo edinost gibanja neuvršenih“, kar pa seveda leti na Kubo.

Drugi dan plenarnega zasedanja je bil napovedan Titov govor, ki naj bi bil odziv na Castrove izjave.

Mnenje raznih opazovalcev je, da se bo gibanje neuvršenih počasi povesilo na sovjetsko stran, zlasti po smrti jugoslovanskega maršala, ali pa bodo notranja trenja pripeljala do razkola, ki bo tudi pomenil konec tega ponesrečenega poizkusa.

SOVJETI NA KUBI

PREPLAH V AMERIKI

Najprej je bil demokratični senator Frank Church tisti, ki je podal za- devno obtožbo. Nato je sama ameriška vlada priznala, da so zasledili na Kubi povečano prisotnost sovjetskih vojakov. Sovjetska brigada, ki jo sestavlja okoli tri tisoč vojakov, je v zadnjem času prišla na Karibski otok. S tem se poveča število sovjetskih vojakov na pet tisoč, katerim je treba pristeti še od šest do osem tisoč strokovnjakov in svetovalcev.

Ameriška vlada se je takoj obrnila na Sovjetsko zvezo in jo opomnila na pogodbo iz leta 1962, po kateri ne sme uporabljati Kube kot vojaško postojanko, ki bi lahko ogrožala ZDA. Res je sicer, da pet tisoč sovjetskih vojakov,

čeprav komaj 114 kilometrov od ameriške obale, ne ogroža varnosti ZDA, a v Pentagonu se upravičeno bojijo, da bodo ti vojniki odločilno posegali v gverilski boj, ki naj se razpase po latinski Ameriki, bodisi kot vojaški inštruktorji, bodisi tudi konkretno v vojaških akcijah.

Ta pojav je treba gledati tudi v luči zadnjih dogajanj v latinski Ameriki. Primer Nikaragve se lahko hitro ponovi drugje. Ne pozabimo, da je pred tedni sicer kaj svojevoljna Costa Rica izgnala dva sovjetska diplomata, katera sta aktivno povzročala stavke in nemire v tej državi. Ne pozabimo tudi, da bo Nikaragva poslala na Kubo šesto gimnazijcev, ki bodo tam študirali sred-

MEDNARODNI TEDEN

DAVID je ime zadnjega izmed orkanov, ki pustoši po Karibskem morju in sedaj že po vzhodni obali ZDA. Dolej je povzročil že nad tisoč žrtev in grozotna razdejavanja. Mnogo škod je bilo tudi v ameriških mestih od Palm Beacha do Cabo Cañaveral, kjer se nahaja ameriško vesoljsko pristanišče.

KURDSKE SILE so doživele hud poraz. Niso mogle vzdržati silni ofenzivi iranskih vojaških oddelkov, ki so končno zavzeli uporno mesto Mahabad. Kurdi si bodo težko opomogli po tej ponesrečeni vstaji. Vendar so že mnogokrat dokazali, kako se znajo boriti za svojo svobodo proti močnejšemu sovražniku.

NA IRSKEM pričakujejo in se bojijo novih izbruhov nasilja. Protestant- ska ekstremistična skupina je namreč objavila, da bo pobila 95 vodij nasprotne stranke, ki da so člani IRA, Irske republikanske vojske. S tem bi praktično obglavili to irsko oboroženo skupino. Očividno je, da da bi IRA vztrajno odgovarjala z zobom za zob.

V ZDA je neko podjetje kupilo vse pravice izuma za pridelavo umetne nafte. Sistem, ki ga že uporabljajo v Južni Afriki, prideluje razne petrolejske derivate iz premoga. Južna Afrika krije s tem sistemom trenutno ok. 30 odstotkov domačih potreb in bo leta 1981 krila 60 odstotkov. Cena pridelave je seveda precej manjša, kakor je cena petroleja na mednarodnem trgu.

PIONEER II., ameriška vesoljska raketa, ki je „na obisku“ po zunanjih svetovih, se trenutno mudi okoli Saturna. Na svojem poletu je odkril do- slej še neznani šest obroč. Ni pa mogel ugotoviti, če je kak sled življenja na znani in opisani Saturnovi luni Ganimedes.

IRAN preživlja svojevrstno politično krizo. Ministrski predsednik Bazar- gan je po televiziji izrazil svoj namen, da ostopi in je povabil Homeinija, naj pride v Teheran in se osebno posveti vladanju države. Medtem so v Mehiki objavili, da je policiji uspelo preprečiti atentat, ki je stregel po življenju po- beglega šaha.

WALTER MONDALE, ameriški pod- predsednik, se je vrnil z obiska v Pe- kingu. Istočasno so objavili, da je Hua Kuo-feng sprejel povabilo na obisk v ZDA. Datum obiska še ni določen.

PERU preživlja veliko socialno agi- tacija. Mnogi stavkajočih demonstri- rajo po cestah in prirejajo spopade s policijo. V Chiclayo je 600 stavkajočih učiteljev protestno zasedlo domačo ka- tedralo.

njo šolo. In Bog ve, če med raznimi uč- nimi predmeti ne bo študijev za gve- rilске vojne. Sovjetski „profesorji“ bi ob tem bili zelo potrebni.

Uboga latinska Amerika. Smiliš se mi. „Zdravnik s severa“ se pa le pre- malo zaveda, kako nevaren je rdeči virus.

IZ ŽIVLJENJA IN DOGAJANJA V ARGENTINI

Kakor smo v zadnji številki zapi- sa- li, da je bil minuli teden „posvečen“ mednarodnim zadevam Argentine, tako so zadnje dni domače opazovalce skrb- le predvsem notranje zadeve. In med temi v prvi vrsti problemi politične vsebine.

Katerikrat smo že omenili, da je argentinsko politično okolje zelo dovzet- no za razne govorce. Takoimenovani politični „rumor“ (besedo bi morda la- hko prevedli z „šušljanje“) ima že dolgo državljansko pravico in lepo tradicijo v Buenos Airesu in tudi v marsikateri pro- vincijski prestolnici. Ker pa je včasih tak „rumor“ le izraz pobožnih (ali bo- lje: nepobožnih) želja raznih krogov ali tendenc, se ni čuditi, da tako od ča- sa do časa krožijo najneverjetnejše govorce.

Tako smo zadnje čase lahko zasle- dili domnevo, da bodo kmalu zame- njali predsednika države. Vzroki, ki so jih navajali, so bili najrazličnejši, od- visno od posredovalcev te govorce. Bo- disi politični pritisk, bodisi vojaško ne- sporazumevanje, bodisi kot posledica neuspeha gospodarske politike: skrat- ka, predsednik naj bi se kmalu poslo- vil.

Sam general Videla je javno zanikal to domnevo. Na dan svete Roze, zavet- nice latinske Amerike, je govoril v Ro- sario in tam odločno izjavil: „Lzval bom, brez prestanka, predsedništvo do leta 1981.“ A rosarijski govor ni bil zanimiv le zaradi te izjave. V njem je predsednik Videla nakazal globalno, kakšna bo pot sedanjega procesa in kam pelje. „Naša filozofska in politična kon- cepcija družbe sloni na ljubezni, svobo- di in spoštovanju človekovega dostoj- anstva...“ In ta koncept more zado- iti svoj izraz le v „demokracijem plu- razizmu“. Demokracija v zahodnem poj- movanju in po krščanskih temeljih je končni cilj sedanjega ustavnega proce- sa.

In v tej demokraciji bodo igrale od- ločilno vlogo politične stranke. Tako je zatrdil predsednik, in s tem je tudi po- miril tiste, ki so se bali, češ, demokra- cija že, a kakšna. Predsednik je od- govoril: pluralistična; in s političnimi strankami. Prav ta teden je general Menéndez, ena odločilnih vojaških ose- nosti, izjavil, da „ne bomo ponavljali napak iz preteklosti“. Na katere napa- ke se je nanašal? Na napake, ki so jih vedno delale vojaške vlade, da so eno- stavno sklicale volitve in prepustile o- blast nezmognim politikom? Če je tako, nastane pač logično vprašanje: kako bo sedanja vlada zagotovila, da bodo politične stranke, ki bodo po njej pre- vzle oblast, res zmožne voditi državo po pravi in uspešni poti? Vprašanje ostaja zaenkrat še odprto. Pravtako je neznanka „politični predlog“, ki naj ga vlada predstavi narodu, in ki bo pome- nil začetek političnega odprtja v seda- njem procesu.

V BOČIVLIJI je kongres pgtavil na zatožno klop bivšega predsednika Ban- zerja. Dolžijo ga raznih gospodarskih in političnih prekrškov, ki naj bi jih zagrešil v teku šestih let vladanja.

Kar je jasno in gotovo, je dejstvo, da bo bodoči predsednik, ki bo nasle- dil Videla po marcu leta 1981, upoko- jeni član oboroženih sil. To je ponovno zatrdil glavni poveljnik vojske, gene- ral Viola, ki je na časnikarsko vpra- šanje, kdaj bo on stopil v pokoj, odgo- voril da konec tega leta. Pa so časniki- karji šli še dalje. Vprašali so ga, če je morda on bodoči argentinski pred- sednik. Na kar je salomonsko odvrnil: možno je, da bi bil; je pa še več mož- nosti, da ne bom.

Pa pustimo te politične otenke, in povejmo, da so prav tako na dan svete Roze, v četrtek 30. avgusta, v Para- gvaju podpisali pogodbo, ki dokončno urejuje in zagotavlja zgradbo veeleek- trarne Yaciretá med Argentino in Pa- ragvajem. S tem se zaključi precej dol- ga in neljuba polemika glede zgradbe, ki bo v korist obeh narodov, in ki je važna za blagostanje in boljše življenje na tem delu sveta.

Prav tako omenimo, da se je vrnil v Bonn nemški gospodarski minister Otto Lambsdorff. Nemškimi časnikar- jem je zanikal, da bi se že zedinili z argentinsko vlado glede jedrne centrale Atucha II in enostavno priznal, da je kanadska ponudba mnogo ugodnejša, ker je mnogo cenejša. V Argentini sa- mi si tudi še niso na jasnem, na ka- tero stran se bodo končno nagnili. De- jstvo je, da Argentina z veliko naglico opremlja državo z vrsto javnih del, pri katerih ima energetska polje eno naj- važnejših vlog.

Ko govorimo o energiji, se mora- mo ustaviti ob ponovnih in nenehnih povišah nafte. To seveda povzroči draginjo mnogih produktov, in predvsem transporta. Javna vozila so se od 1. septembra znova podražila. Kljub temu zahtevajo prevozniki še višje cene. Kak- šen razlog navajajo za to? Da so dolga leta bili zapostavljani. Pred leti nam- reč, je minimalna vožnja stala enako kolikor časopis ali kava v kavarni. Da- nes je minimalna vožnja \$ 200, medtem ko so časopisi ok. \$ 500 in kava (odvi- sno od kavarne) ok. \$ 1000. Vlada se na ta ugotavljanja zaenkrat ne ozira.

Kar se tiče plač, je pretekli teden vlada popolnoma sprostila dosedanje določbe. Kot pomenimo, so bile nekaj časa plače pod strogo kontrolo države. Nato je država določala minimalne, medtem ko so podjetja, potom tkim. „fleksibilizacije“ smela plačevati dolo- čene procente nad minimalno plačo. Se- danj je določanje „popolnoma“ svobod- no, in vsak delodajalec sme višati po lastni volji, kar določa v posameznih primerih, ali potom konvencije s svojim osebjem. Vendar ta sprostitev ne bo povzročila večjih skokov v plačah, kaj- ti tako ali drugače so podjetja plače- vala, po svojih zmognostih, mnogo nad minimalnimi plačami. Vlada je v teo- riji le potrdila, kar so v praksi že vsi izvajali.

Prizadeti seveda bodo zopet držav- ni uslužbenci, katerim so s 1. septem- brom povišali plače približno za 40%. Vendar je to vseeno še mnogo pod splo- šnim povprečjem v privatnem sektorju.

Tine Debeljak

Med knjigami in revijami

SLOVENEK USTANOVITELJ NOVE MEDNARODNE REVIE

Dr. dr. Rudolf Trofenik, bivši taj- nik pravne fakultete v Ljubljani, prav- nik in filozof, ki je z nami l. 1945 zapu- stil domovino, je uspel v Nemčiji s svojo mednarodno znano založbo znan- stvenih knjig in revij, ki nosi njegovo ime: „DR. DR. R. TROFENIK VER- LAG“. Velezaslužben je z ustanovitvijo posebne knjižne zbirke, ki nosi naslov: Geschichte, Kultur und Geisteswelt der Slawen, v kateri je doslej izdal že nekaj knjig o slovenski kulturni zgo- dovini od Brziških spomenikov, Re- formacije do Vebrovega in Slodnjakove- ga zbornika. Zlasti je posredoval Slo- vencem — in vsej svetovni javnosti — faksimilne izdaje za slovensko zgodovino epohalnih del, kot so prve slovenske knjige, Trubarjeva Cerkvena ordnaga, Dalmatinova Biblija, Bahoričeva Slovni- ca, Valvazor-Puhlin-Kopitarjeva slovni- ca, Murkova Geschichte der älteren süd- slawischen Literaturen, Miklošičev staroslovenski leksikon itd., itd. Tudi so dragocene razprave, ki jih izdaja pod naslovom Litterae slovenicae (Slod-

njak, Berčič, Blaznik itd.). Poleg teh podob o slovenski preteklosti, ki so vse v svetovnem jeziku in znanstveno na navišji višini, pa dr. dr. Trofenik iz- daja prav na isti način tudi revije, ki se tičejo kulturne zgodovine južnoev- ropskih problemov in bližnjega vzhoda, ki posegajo v balkanologijo in že v bližnjo orientalistiko. Za to svoje o- gromno izdajateljsko delo, tisoče raz- iskavanj znanstvenih problemov vse ju- žnovzhodne Evrope na višini, kot jo zahteva akademsko obravnavanje, je pridobil cel kader priznanih svetov- nih strokovnjakov (tudi slovenskih), ki mu urejajo (v kolikor jih ne ureja sam) zbirke in revije, ki se nato širijo po vseh svetovnih univerzah in znanstvenih u- stanovah. Zasegel je tako znanstveni trg in nanj spravil knjige iz svojega iz- dajateljskega področja slavistike, balka- nistike in orientalistike v splošnem in slovenistike posebej.

K tej svoji založniški podjetnosti je zdaj (1978) dodal še nanovo ustanov- ljeno revijo Münchner Zeitschrift für Balkankunde, katere prvi zvezek je iz- šel pred kratkim (str. 260) in ki jo urejuje priv. docent dr. Peter Bärtl z

(98)

Instituta za vzhodno in južno Evropo na Münchenski univerzi.

V predgovoru, ki sta ga napisala anonimno (izdajatelj in urednik) je opredeljen predvsem pojem „Balkan“, kar tudi nas predvsem zanima, kajti spominjamo se še dobro lanske pole- mik v Ameriški domovini med dr. R. Ložarjem in dr. Kalanom. Ta uvod o- menja, da si še danes znanstveniki niso na jasnem, kaj naj pojem Balkan ozna- čuje. Nastal je iz besede turškega iz- vora, ki označuje pogorje, ki se razpre- da po Bolgariji in se je grško imeno- valo Haemus. Po analogiji imenovanja Apeninski polotok in Prinejski po go- rovjih, je nemški zemljepisec Avgust Zeune imenoval l. 1809 — pred 170 leti — ta polotok po gorovju Balkan. Če prav so nastali že tedaj ugovori proti temu, je vendar ta naziv obstal in ve- ljal za zgolj geografski pojem.

V zgodoviniopisu je to poimenova- nje ni tako z lahkoto uveljavilo. Tu — piše uvod — se je še dolgo časa obdr- žalo ime „Grški oz. Ilirski polotok“. Po- tem „Evropska Turčija“, zlasti v XVI. in XVII. stol. Ko so avstrijske protitur- ške vojske osvojile spet Ogrsko, je za ta prostor obveljalo ime „Podonavje“. To ime je bilo po prvi svetovni vojni precej razširjeno, dokler se ni bolj u- stalilo ime „Južnovzhodna Evropa“. To-

da ime „Balkan“ — pravi uvod — se je samo po sebi širilo — zaradi političnih sprememb prav do Karavank na seve- ru. Odslej velja linija Donava-Sava za severno mejo „Balkana“. Delitev je končno postala jasna: pod „Južnovzhod- na Evropa“ je bilo treba razumeti ce- lotni prostor, ki je obsegal devet narod- nih držav na jugovzhodu Evrope, in si- cer: srednji in južni del polotoka kot „Balkan“, do nekako južne meje habs- burške monarhije do l. 1878; severno od te linije ležeči kraji so veljali za „Po- donavski prostor“. Da viden var, se vi- di iz tehle običajnih ugovor: Nekateri ne štejejo k Balkanu Romunije; drugi izjemajo celo Grčijo. Torej precej zme- šano izvajanje pojma „Balkan“. Prav tako pomešano je pojmovanje raznih balkanskih disciplin: tako nekateri pri- števaajo „k balkanskim jezikom“ rumun- ski jezik; nikakor pa ne slovenskega.

Ta novo ustanovljeni časopis hoče propagirati novo pojmovanje „balkan- stva“. Revija se bo trudila zaobjeti ves prostor, v katerem se kažejo „medbal- kanske povezave“, ne da bi se pri tem omejevala na določene zemljepisne ali zgodovinske ograde. Gotovo je, da obstajajo neki določeni „balkanizmi“ kot posledica na tem prostoru se vrste- čih kulturnih plasti, kot so bili: rim- sko cesarstvo, bizantinski imperij in do

nedavnega časa osmanska država. V tem smislu bo uporabljala revija po- jem „Balkan“.

V tem smislu prepletanj teh zgo- dovinskih stikov in plasti je urejen ta prvi zvezek razprav s tega področja. Zvezek je posvečen pred leti umrlemu (1976) Hasanu Kaleski, albanologu in orientalistu, prof. na albanski univerzi v Prištini, Albanu iz Makedonije in njegovemu delu (bibliografija). Iz bo- gate vsebine, ki bi morda koga zani- mala, so razprave: Dalmatinska obala in Bizanc, Benetke kot informacijski center o Turčiji, Sv. Jurij na konju z mladeničem kot poseben ikonografski motiv. Pa tudi beseda „mogorš“, ki jo Miklošič razlaga iz turščine, je zdaj raz- ložena iz italijanščine „marigittum“ (in je pisana v italijanščini).

Ta nova revija za znanstveno raz- iskovanje balkanskih dežel je lepo po- trdilo, kako dr. dr. Trofenik uspešno nadaljuje delo naših slovenskih „balka- nologov“ kot so bili Kopitar (srbsko), Miklošič (turške besede v slovenščini), Oblak (makedonski jezik), Murko (sta- rojugoslovanske književnosti), Nahtigal (albansčina) do Grivca (staroslovensči- na) in modernih orientalistov (Oštir, Korošec). Gotovo nov uspeh slovenske- ga izdajatelja v mednarodnem znanstve- nem področju.

Novice iz Slovenije

TURNIŠČE — V Trnpišču, kjer je obrat Planike, urejajo čevlarski muzej. S tem želijo ohraniti del čevlarske tradicije, ki je Turnišču pred 430 leti prinesla meščanske in sejske pravice. Razstavljeno je v tem muzeju orodje izpred 200 let in pa čevlji iz iste dobe, ki ga je lastnik dal popraviti kar sedemkrat.

LJUBLJANA — Mednarodni grafični bienale bi se moral zaključiti 15. septembra, a ga bodo podaljšali, ker je zanj izredno zanimanja. Od 8. junija do 3. avgusta si je bienale ogledalo 19.752 obiskovalcev.

CERKNICA — Cerčniški Brest je sklenil z Libijo velik izvojni posel — do konca leta bodo izvozili tja za 3,5 milijonov dolarjev pohištva. Da bodo mogli izpolniti pogodbo, bosta dve tovarni delali s polno paro za Libijo — v Cerknici in v Martinjaku.

LJUBLJANA — Na slovenskih visokih solah je lani diplomiralo 5700 študentov, med njimi je bilo 8 diplomantov iz kmetijskih šol.

NOVO MESTO — Kljub mnogim besedam o potrebi ohranitve dolenske lepote Krke, ni nobenih odmevov. V Krki je v začetku avgusta zadnje hude vročine, razkrajanja kemičnih in bioloških usedlin poginilo mnogo rib, med temi veliko somov, ki so tehtali tudi nad 25 kilogramov.

LJUBLJANA — Poraba bencina se je v Sloveniji zmanjšala za 4 odstotke, ravno toliko, kot so načrtovali. Tako vsaj, pišejo, pripominjajo pa, da je pri zmanjšanju porabe odločilna predvsem visoka cena bencina, ne pa omejitve. V drugem polletju naj bi se poraba znižala za sedem odstotkov. Dogaja se sedaj, da se iz obmejnih krajev tačas vozijo po bencin v sosednje države, ker je cena bencinu v Sloveniji in Jugoslaviji med najvišjimi v Evropi.

ANHOVO — Anhovska cementarna je polletno dobo zaključila s 123 milijoni izgube. Ker dela s polno paro in cementa primanjkuje, je izguba dokaz, da so prodajne cene negospodarske. Cene pa določa osrednja vlada.

LJUBLJANA — Ljubitelji stare baročne glasbe so v začetku avgusta napolnili s svečami razsvetljeno križevniško cerkev, v kateri jim je Baročni kvartet (Klemen Ramovš, Drago Arko, Alojzij Mordej in Maks Strmčnik) izvajal svoj tretji stilni koncert. Koncert je bil sestavljen iz šestih sonat za ključasto flavto, violino in basso continuo skladateljev Arcangela Corellija, Johna

Pepuscha, Antonija Vivaldija, Johanna Gottlieba Janitscha, Johanna Joachima Quantza in Georga Philippa Telemana.

LJUBLJANA — Dr. Anton Trstenjak je sicer teolog, je pa tudi eden vodilnih evropskih znanstvenikov na področju raziskovanja barv. Pred kratkim je izšla zajetna knjiga njegovih razprav z naslovom „Človek in barve“. V njej je Trstenjak zbral in dopolnil razprave, ki jih je objavljala doma v slovenskem in hrvaškem jeziku pa tudi tiste, ki so izšle v tujini v nemškem, francoskem, italijanskem in angleškem ter češkem jeziku. Razprave govorijo o odnosih med barvo, likom, materijo, o zlivanju in ločevanju barvnih slik, o barvni konstanti in o barvnem kontrastu, o površinskih, prostorninskih in drugih barvnih pojavih, o barvni simboliki in barvnih testih in o raznih barvnih teorijah. Trstenjak obširno razpravlja o funkcionalnosti barv v avdiovizualni interakciji, o vprašanju dolgačnosti barv, o človekovih simpatijah za barve in modo, o uporabi in izbiri barv za stanovanje in v delovnih prostorih, v bolnišnicah in šolah, o vzgojnem vplivu barv na otroke. Knjiga bo menda po besedah poročevalca v Delu izredno dobrodošla psihologom, tehnikom za razsvetljavo, arhitektom, zdravnikom, pedagogom in vsakomur, ki bi si želel barvno pravilno urediti stanovanje.

Umrli so od 6. do 11. avgusta 1979:

LJUBLJANA — Anton Ljubič, up.; Antonija Robežnik r. Prosen, up.; Marija Golob, up.; Franja Hibšer; Stana Petrovič; Zdenka Vatovec r. Nasakan, up.; Alojzija Lazar, 82; Emil Kurec; Nada Camernik r. Pengov; Ladislav Križman; Jakob Pogacar, up.; Milan Pucelj; Ivanka Kušar; Ana Vrisk r. Benedik; Antonija Rihar, up., 70; Julijana Matelič r. Jenko; Franc Hoffmann, borec za sev. mejo.

RAZNI KRAJI — Dominik Čerňič, 55, Škofljica; Ivan Uršič, up., Kranj; Mara Zajec r. Seršen, Sp. Gornje; Janez Kramečar, 67, Dobrava pri Radčah; Stane Barbo, traktorist, 3, Mali kal pri Mirni peči; Tone Semrov, Celje; Katja Steinbach r. Šmid, Maribor; Ida Teichter r. Tovarnik, up., Polje-Lj.; Ana Mehle r. Jerina, 83, Senožeti; Sonja Sedevič, uč., Litija; Rezi Primožič r. Sirec, 81, Križe pri Tržiču; Alojz Jakovec, 64, Jerman vrh pri Bučki; Maks Zemljak, Sevnica; Franciška Vidmar r. Ušeničnik, Škofja Loka; Jože Dremelj, žel. up.; Širje pri Zidanem mostu; Franc Skubic, up., Polje-Lj.; Matija Krajc, Grahovo pri Cerknici; Stanislav Kogoj, Horjul; Estera Kos r. Podvršič, trgovka, 77, Dobrna; Ana Grdina r. Rakar, šentjur; Franci Beljan, Kočevje; Terezija Klopčar r. Brule, 72, Dolž pri Stopičah; Franciška Svet r. Krašovec, 65, Dol. vas pri Cerknici; Francka Janežič r. Ponuda, 80, Markovec.

Dva kulturna večera SKA

Predavanje dr. Vinka Brumna

Sezono kulturnih večerov je SKA začela 19. junija v Slovenski hiši s predavanjem univ. prof. dr. Vinka Brumna, ki je govoril o Našem zdoksmem mišljenju, kot odmev na esej Andreja Rota z domala istim naslovom, ki je izšel v zadnji številki Druge vrste.

Na Rotovo ugotavljanje, da v zdoksmu ne najdemo mnogo strogo spekulativne filozofije, je predavatelj pripomnil, da je v nekem smislu vsa filozofija spekulativna; res pa se v zamejski strogi spekulativnosti, zlasti izvirnem metafizičnem filozofiranju, nismo posvečali, ker so naši filozofi razpravljali predvsem o konkretnih problemih našega zdokstva.

Predavatelj je tudi pojasnil ugotovitve, da noben zdokski filozof ni izdelal svojega zaokroženega filozofskega sestava, češ da tega tudi mnogi drugi, veliki filozofi niso storili in nekateri niti ne iskali.

Da se niso med Slovenci v zamejstvu izraziteje pojavili novejši tokovi zahodne evropske filozofije, je naslednja Rotova trditev, h kateri je predavatelj izrazil mnenje, da so naši zdokski filozofi pač upoštevali tudi te tokove, niso pa svojega razpravljanja nanje opirali. Saj filozof naj se opira le na resnico, ki mu bodi edino vodilo.

Pri predavanju je bil navzoč tudi avtor eseja v Drugi vrsti Andrej Rot, kar je dalo priliko za razgibano debato o stvari. Poudarjeno je bilo, da je Rotovo razpravljanje o tem vprašanju gotovo nadvse razveseljujoč pojav in je le želeli, da bi se več mladih slovenskih izobražencev tako na podoben način posvečalo slovenskim vprašanjem s posebnim ozirom na zdoksko problematiko.

Ob 100-letnici rojstva Josipa Murna Aleksandrova

SKA se je na II. kulturnem večeru 18. avgusta 1979, ob sodelovanju literarnega in gledališkega odseka, spom-

nila pesnika Josipa Murna-Aleksandrova, ki bi letos 4. marca praznoval sto let življenja, a jih je dočakal samo dvaindvajset. Umrli je 18. junija 1901, v mrtvašnici slovenske Moderne, v stari Cukrarni ob Ljubljani, verjetno na isti postelji, kot dve leti prej Dragotin Kette. Življenje in delo tega četrtega predstavnika rodu slovenskih besednih umetnikov Moderne je v gornji dvorani Slovenske hiše predstavil najprej France Papež v obliki imaginarnega pesnikovega dnevnika. Murna-Aleksandrova je prikazal kot enega najpristnejših slovenskih lirikov, pesnika lepot kmečkega življenja, žitnih polj in travnikov, obenem pa kot peva globoke osebnosti prizadetosti in človeške zaznamovanosti. Po svoji moderni simboliki in po nedorečenih svežini besede je Murn na neki način predhodnik in izrazni vzornik Srečka Kosovega in tudi Franceta Balantića.

Recitacija Murnove impresionistične poezije, ki so jo po zvočnem traku posredovali Pavčič Eiletz, Janika Pezdirc, Stanko Jerebič in Lojze Rezelj, je bila poživilna s barvnimi projekcijami zgodovinskih in pokrajinskih podob (stavba stare Cukrarne, Ljubljansko polje) in umetniških slik iz modernega slikarstva. Obenem je ubranost besede in podobe spremljala melodija Mahlerjeve simfonične glasbe, ki se lahko skladno ujema z Murnovo poezijo.

Kulturni in spominski večer je obiskovalcem približal za eno uro tistega pesnika, o katerega delu je zapisal Ivan Prijatelj v znamenitem spremem eseju knjige Pesmi in romane (1903): „Domov kliče ta pesem, na naša polja in travnike in na pota, ki vodijo preko njih v skromne naše vasice. Oni jo bodo prezrli, ki nimajo ničesar iskati doma, in zanj ne bodo porajali oni, ki se love med kričaviimi senzacijami tujih literatur. udi oni je ne bodo opazili, ki žive doma v nevolji z lastno zemljo, z večnim hrepenenjem po tujem, daljnem in neznanem v nepotlačeni duši.“

SLOVENCİ V ARGENTINI

Osebnosti:

Rojstvo: V družini Ferdinanda Cimate in njegove žene ge. Cvetke roj. Šenk se je rodil sinček, ki bo pri krstu dobil ime Viljem Ferdinand. Čestitamo!

Krst: Krščen je bil Gastón Gonzalo Seršen, sin Jurija in ge. Helene roj. Dolenc. Čestitamo!

SLOVENSKA VAS

Dom sv. Vincencija za onemogle

Marsikdo, ki je ob prireditvi društvene obletnice obiskal Slovensko vas, je obstal pred novim poslopijem, ki ga slovenski lazaristi grade na vogalu poleg cerkve in ki je del zazidanega sklopa okoli Baragovega misijonšča.

Nova zgradba je bodoči dom sv. Vincencija za slovenske onemogle, ustanova, ki se popolnoma ujema s poslanstvom Vincencijevih sinov.

Po zamisli graditeljev naj bi bila nova ustanova zares dom, kjer bi se vsak prijetno počutil; kjer bi bil brez strahu, da je komu na poti ali v nadlego. Namenjena je vsem Slovincem, ki so se izgarali, ali jih je zadela bolezen in nimajo nikogar, ki bi zanje skrbel. Ob toploti človeške in božje ljubezni, bodo mogli tu mirno in srečno preživeti zadnja leta.

Dom počitka se je začel graditi s sredstvi nemške organizacije „Cerkve v stiski“ katero je ustanovil belgijski pater van Warenfried predvsem v pomoč ljudem in ustanovam za železno zavezo, a pomaga tudi beguncem po svetu iz komunističnih dežel.

Arhitekturne načrte za ta zahtevni objekt kakor tudi za ostale farne ustanove je naredil arhitekt Jurij Vombergar.

Dom je sedaj pod streho. Zgrajeni sta pritličje in prvo nadstropje. Hiša je moderno urejena, ima ogrevanje, ohlajevanje ter dvigalo. Manka pa končna izdelava vse zgradbe, ki je najbolj zamudna in združena z izredno visokimi stroški.

Slovenske Marijine sestre, katerih prvenstveno delo je telesna pomoč onemoglim po domovih in bolnišnicah, bodo oskrbovale prebivalce v novem Domu počitka. Prva sestra, ki naj s svojimi izkušnjami po podobnih domovih nadzoruje dograditev doma, je že meseca maja prišla v vas. Ko bo končano stanovanje za sestre v Domu, bodo v kratkem prišle še tri, da kar najbolj ustrezajoče pripravijo Dom za sprejem bodočih onemoglih in osamljenih.

Pomembna prednost novega Doma počitka je tudi bližina slovenske cerkve in Hladnikovega doma, ter sama slovenska okolica, kjer bo skupnost svoje onemogle rojake z ljubeznijo sprejela medse.

Dosedaj je prijavljenih 23 oseb za novi Dom sv. Vincencija. Od teh jih je sedem iz vasi, ostalih 16 je iz drugih krajev Velikega Buenos Airesa in iz notranjosti države. Vsaj 10 izmed teh zadnjih komaj čaka na takojšnjo vselitev.

Zgradba počasi raste, a prepočasi za tiste, ki so se že prijavili in se trenutno nahajajo po drugih ustanovah in privatnih stanovanjih.

Gradnja je vsak dan dražja. Cene gradbenega materiala dnevno rastejo. Podpora, ki je prišla iz Nemčije, je pošla. Na prošnjo vodstva Doma sv. Vincencija je vaska skupnost že skočila na pomoč ter v nekaj mesecih v ta namen darovala 360 milijonov starih pesov. Je to le kapljica v primeri z velikanskimi izdatki za dovršitev zadnje stopnje gradnje.

Ker je nova ustanova namenjena

vsej slovenski skupnosti, se v imenu vodstva nove ustanove obračamo na dobroto in uvidenost ostalih rojakov. Dobrodošel je vsak najmanjši dar za naše onemogle. Darovalec naj se zaveda, da „iz bratov sreče njemu sreča klije“, kot je lepo dejal pesnik Simon Gregorčič.

Bodoči Dom sv. Vincencija je zgrajen za stare ljudi, za onemogle, samške in zapuščene vse slovenske skupnosti. Zato spremljajmo veliko delo ljubezni v prid slovenskim onemoglim rojakom z dobro voljo in simpatijo.

I. Glinšek

SAN MARTIN

Dve uspeli prireditvi

V San Martinu se vsako leto v mesecu spomnimo na prvo mašo za Slovence v San Martinu, ki jo je dne 15. avgusta 1948 daroval pokojni duhovni svetnik Karel Škulj. Letos smo ta spomin obhajali 12. avgusta, in to slavje imenujemo žegnanje. Ob 12.30 je v kapeli kolegija Presv. Srca daroval sv. mašo delegat msgr. Anton Orehar, ki je po evangeliju imel pomemben govor zlasti o vzgoji mlajšega slovenskega rodu. Po maši so rojaki napolnili veliko dvorano v sammartinskem domu, kjer so bili postreženi z okusnim kosilom. Pred kosilom je navzoče pozdravil predsednik Franc Fajfar, se zahvalil msgr. Oreharju za darovanje sv. maše ter spregovoril nekaj besed o pomenu žegnanjskega slavlja. Obisk žegnani je bil tako pri sv. maši kot pri kosilu izredno lep.

V soboto, 25. avgusta pa je bilo v prostorih Slovenskega doma uspelo misijonsko predavanje. Misijonarka sestra dr. Janja Žužek, ki je misijonska zdravica v Etiopiji, je ob izredno lepah diapozitivih orisala verske, socialne in gospodarske razmere v Etiopiji, življenje domačinov ter delo misijonskih delavcev od delav. Te prireditve, ki jo je vodil Janez Petkovšek, se je udeležilo lepo število rojakov, tudi mladine.

Sm R

ŠAH

ŠAHOVSKO PRVENSTVO 1979

V soboto 1. septembra t. l. se je pričelo slovensko šahovsko prvenstvo v Argentini. V okusno pripravljeni dvorani Slomškovega doma v Ramos Mejia se je poleg lepega števila opazovalcev ljubiteljev šaha zbralo šestnajst tekmovalcev.

Arh. Jure Vombergar in dr. Anton Šimenc, prvi kot podpredsednik ZEDNENE SLOVENIJE in drugi kot predsednik ZADRUGE SLOGA, obeh organizatorjev turnirja, sta ob otvoritvi pozdravila izbrano šestnajstoročno šahistov, katerih najboljši bo prejel naslov „Slovenski šahovski prvak v Argentini“ za l. 1979.

Takoj nato je bilo žrebanje parov, ki naj se pomerijo v prvem kolu. Rezultati prvega srečanja so bili naslednji: D. Kuneč 1 — A. Skubic 0; V. Klemenčič 1 — T. Gabrenja 0; I. Mehle ½ — Fr. Sušnik ½; D. Dimnik 1 — J. Marolt 0; G. Verbič 1 — A. Paulič 0; S. Škerlj ½ — A. Magister 0; D. Sušnik 0 — F. Šiferl 1. Partija B. Eiletz — A. Vidmar se bo odigrala v sredo 5. t. m. v Slomškove domu.

Drugo kolo turnirja, na katerega ponovno vabimo vse ljubitelje šaha, bo na istem kraju in ob isti uri (20) naslednjo soboto, 8. septembra.

GORIŠKA in PRIMORSKA

SLOVENSKI ZAMEJSKI SKAVTSKI JAMBOREE

Slovenski zamejski skavti so l. 1976 na taboru v Pinedu v dolini Celina praznovali pretindvajsetletnico skavtske slovenske organizacije na Tržaškem. Letos je bilo treba praznovati še več obletnic, 20-letnico ustanovitve korških skavtov, 20-letnico tržaških skavtinj in 15-letnico ustanovitve goriških skavtov. Za slovesno proslavo teh jubilejev so pripravili skupen zamejski skavtski tabor-jamboree. Za prostor so izbrali dolino Koritnice pri Logu pod Mangartom. Lepo število se jih je zbralo — 280 mladih ljudi, ki so taborili v 97 šotorih. Jamboree je bil razdeljen na pet podtaborov, vse skupine so se zbirale na skupnih srečanjih in prireditvah, kjer so razpravljali o raznih problemih, ki zadevajo zamejske Slovence. Samo taborno življenje je seveda potekalo po že ustaljenih skavtskih programih.

Skavte, ki so taborili od 26. julija do 5. avgusta v dolini Koritnice v Sloveniji, so obiskali poleg staršev tudi mnogi gostje: tako tržaški škof Bello-mo kot goriški škof Cocolin, deželni svetovalec dr. Drago Štoka, škofov vikar goriške škofije dr. Simčič, škofov vikar tržaške škofije dr. Škerlj, razni zamejski prosvetni in politični delavci ter tudi trije skavtski veterani — predvojni člani skavtske organizacije v Slo-

veniji, ki v povojni Sloveniji ni dovoljena in je torej ni.

Skavti so imeli tudi posebne večere s „pokrajinsko“ tematiko. Na korškem, tržaškem in goriškem večeru so se seznanjali z raznimi problemi. Imeli so tudi „Slovenski popoldan“ v soboto 4. avgusta, pozabili pa so, kot zgleda, na beneškoslovenski dan in zemljo...

Pred II. jamboreejem so prav tam taborili tudi tržaški volčiči in veverice, ki jih je bilo s spremstvom vred 110. Na tem taborjenju sta vodila tržaške skavte Marij Ciani in Marjan Kravos, Goričane Franka Ferletič in Marko Bukovec, koroške skavte pa Franc Kristof; duhovni vodje skupin so bili Tone Bedenčič, Kazimir Humar in Janez U-laga.

Na taboru so izdali tudi posebno skavtsko glasilo „Zastava“.

Izredno boleče je med udeležence zamejskega jamboreeja posegla tik pred zaključkom prometna nesreča načelnika tržaškega podtabora Marija Ciani in treh skavtov. Davida Metelka Klaro Stefančič in Marka Štoka so že odpustili iz bolnišnice, resnejše pa je stanje Marija Ciani zaradi poškodb na glavi.

PO ŠPORTNEM SVETU

MLADINSKA KOŠARKARSKA reprezentanca ZDA je osvojila naslov svetovnega prvaka z zmago nad Brazilom (75:55); Argentina je osvojila tretje mesto za Brazilom, slede Italija, Jugoslavija in zadnja Sovjetska zveza. Ekipa ZDA ni imela resnega nasprotnika, ostale ekipe so, razen sovjetske, ki je bila nepričakovano slaba, zelo izenačene in je k uvrstitvi pomagala tudi dobra ali slaba sreča.

NA JAPONSKEM se je 25. avg. začelo tekmovalje za svetovno prvenstvo mladinskih nogometnih reprezentanc. Za uvrstitev se potegujejo v štirih skupinah. Favorit tekmovalja je brez dvoma Argentina, Jugoslavija se je s porazom v prvi tekmi s Poljaki že najbrž poslovila iz finalnega tekmovalja. V skupini namreč igra Argentina, ki je premagala Indonezijo, in Poljska.

ARGENTINSKA reprezentanca se je po zadnjih izidih (Argentina: Jugoslavija 1:0, Argentina - Poljska 4:1, Argentina - Alžir 5:0) uvrstila v polfinalne in postaja vedno bolj izrazit favorit za osvojitve naslova. Prepričljive zmage — razen nad Jugoslavijo — ji bližajo osvojitve naslova.

Zlasti še po zmagi nad Urugvajem v polfinalu (2:0), argentinska ekipa z velikim zaupanjem pričakuje finalno tekmo s Sovjetsko zvezo, katere je premagala Poljsko z 1:0.

NA EVROPSKEM kadetskem košarkarskem prvenstvu, ki je bilo v Damasku zaključeno 30. julija, je Jugoslavija osvojila že drugič v tej kategoriji zlato medaljo, prvič leta 1971. V finalni tekmi je premagala Italijo s 109:100, Španija pa je dobila bron z zmago nad ZR Nemčijo.

KRANJSKI TRIGLAV je v Beogradu osvojil državni naslov v plavanju s 33.150 točkami; dobro so se uvrstili tudi drugi slovenski klubi: Fužinar je bil peti, Rudar šesti, Ljubljana sedma, Branik deveti, Ilirija pa deseta. Med najboljšimi je bil seveda plavalec Borut Petrič iz Kranja, ki je zmagal v šestih disciplinah.

V **PRVI JUGOSLOVANSKI** nogometni ligi se je ljubljanska Olimpija štiri kola kar dobro držala, šele v petem kolu jo je v Splitu Hajduk premagal s 3:0, prej pa je dve tekmi dobila, dve pa igrala neodločeno.

Darovali so

V tiskovni sklad Svobodne Slovenije so darovali dr. Marjan Erman, ZDA, 5 dolarjev; Tone Bidovec, Ramos Mejia, 10.000 pesov; Snoj Stane, Ramos Mejia, 20.000 pesov in N. N., Caseros, 20.000 pesov; družina D. Heller 30.000 pesov v počastitev spomina raj. dr. Arnošta Hellerja, bivšega sodnika vrhovnega sodišča v Pragi. Vsem iskrena hvala!

Uprava Svobodne Slovenije

V dobrodelni klad Zveze lov. mater in žena so darovali: ga. Jožefa Bedenčič, 20.000 pesov in Caritas Resistencia, 200.000 pesov.

OBVESTILA

SOBOTA, 8. septembra: Redni pouk Slov. srednješolskega tečaja v Slovenski hiši ob 15. uri.

Sestanek SKAD-a in skupna maša ob 19.15 v Slovenski hiši. O okrožnici Janeza Pavla II. „Človekov Odrješnik“ bo govoril p. dr. Alojzij Kukovica.

NEDELJA, 9. septembra: 18. mladinski dan v San Justu.

SOBOTA, 15. septembra: III. kulturni večer SKA v Slovenski hiši ob 20. uri.

NEDELJA, 16. septembra: V Slomškove domu praznovanje 30-letnice slovenske skupnosti v Ramos Mejia. Pričetek ob 11 s sv. mašo in kosilom. Popoldne kulturni program ob 16. Narod slovenski živi naj, živi!

TOREK, 18. septembra: Sestanek Lige žena-mati v San Martinu s predavanjem msgr. Antona O-harja.

SOBOTA, 22. septembra: Redni pouk Slov. srednješolskega tečaja v Slovenski hiši ob 15. uri. Proslava šolskih otrok na čast škofu Antonu M. Slomšku, očetu slovenske šole, ob 16. uri v Slovenski hiši.

Pomladanski ples v Našem domu v San Justo ob 21. uri v prireditvi Slovenskega planinskega društva.

NEDELJA, 23. septembra: V Slovenski vasi mladinski dan.

PONEDELJEK, 24. septembra: Študijski tečaj v Slovenski hiši. Predavanje: „Platon, Aristotel, Machiavelli — in politika“.

TOREK, 25. septembra: Študijski tečaj v Slovenski hiši. Predavanje: „Slovenska narodna politika od leta 1948“.

SREDA, 26. septembra: Študijski tečaj v Slovenski hiši. Predavanje: „Apolitičnost totalitarizmov“.

ČETRTEK, 27. septembra: Študijski tečaj v Slovenski hiši. Predavanje: „Krščanski realizem je politika ravnovesja med subjektivizmom in objektivizmom“.

PETEK, 28. septembra: Študijski tečaj v Slovenski hiši. Predavanje: „Slovenska politična emigracija — posledica svetovno nazorskih odločitev“.

Aktualno - Zanimivo - Koristno

OD 24. DO 28. SEPTEMBRA

V SLOVENSKI ŠISI

TEČAJ ZA IZČIŠČENJE POLITIČNIH POJMOV

Ponedeljek, 24. 9. — dr. Marko Kremžar:

PLATON, ARISTOTEL, MACCHIAVELLI IN POLITIKA

Torek, 25. 9. — Jože Košiček:

SLOVENSKA NARODNA POLITIKA OD 1848

Sreda, 26. 9. — Milan Magister:

APOLITIČNOST TOTALITARIZMOV

Četrtek, 27. 9. — dr. Milan Komar:

KRŠČANSKI REALIZEM IN POLITIKA RAVNOVESJA
MED SUBJEKTIVIZMOM IN OBJEKTIVIZMOM

Petek, 28. 9. — Miloš Stare:

SLOVENSKA POLITIČNA EMIGRACIJA — POSLEDICA
SVETOVNONAZORSKIH ODLOČITEV

Začetek vsak večer ob 20. uri.

Tečaj je namenjen vsem, da skupaj premislimo, zakaj je politično delo potrebno v vsaki svobodni družbi. Priložnost bo za debato, ki bo mladim in starejšim pomagala do osvežitve in razjasnitve pojmov.

Prijava do sobote 22. septembra v pisarni Svobodne Slovenije, tel. 69-9503 vsak dan od 10 do 14 in ob sredah od 10 do 18.

PRISTOJBINA: Mladina do 20. leta \$ 1.000.—, ostali \$ 5.000.—.

PRIREJA IN VABI SLS — SKD

Slovensko gledališče

Buenos Aires

prireja

WILLEMPART

VOMBERGAR

DEBELJAK

„5 IZVIRNIH ŠALJIVIH ENODEJANK“

V SOBOTO, 15. SEPTEMBRA OB 20.30

Začetek točno ob napovedani uri.
Predstave se ne bo ponovilo.

DRUŠTVENI OGLASNIK

Seja Medorganizacijskega sveta bo dne 14. septembra ob 20. uri v Slovenski hiši.

Seja Upravnega sveta ZS bo dne 21. septembra ob 20. uri v društvenih prostorih.

Prof. dr. JUAN
JESUS BLASNIKšpecialist za ortopedijo
in travmatologijoMarcelo T. de Alvear 1241, pritličje
Capital Federal
Tel. 393-3536Ordinira v torek, četrtek in soboto
od 17. do 20. Zahtevati določitev
ure na privatni telefon 666-4366.

Poravnajte naročnino!

SLOVENSKA
KULTURNA AKCIJASEZONA
OB 25-LETNICI

3. kulturni večer - teološki odsek

dr. mirko gogala
OD MEDELLINA DO
PUEBLApo predavanju bo pogovor
o predmetuv soboto 15. septembra 1979 ob 20
v gornji dvorani Slovenske hiše

Narod slovenski živi naj, živi!

V NEDELJO, 16. septembra, vsi v Slomškov dom na

SLOVENSKI PRAZNIK

Ob 30-letnici slovenske skupnosti v Ramos Mejía (30 let službe
božje, cerkvenega pevskega zbora in Slomškove šole)
z naslednjim programom:Ob 10: Zbiranje narodnih noš, zastopstev, šolske mladine in
občinstva.Ob 11: Dviganje zastav; SLOVESNA SV. MAŠA — poje ra-
moški cerkveni zbor —. Skupno kosilo po zmernih cenah.Ob 16: Pozdrav predsednika Slomškovega doma, nastopi SLOM-
ŠKOVE ŠOLE in MLADINE, slavnostna beseda pred-
sednika ZS. — Sledi odrska uprizoritev ustoličenja
karantanskih knezov (po besedilu dr. Tineta Debeljaka)Ob 18: LJUDSKA VESELICA ob sodelovanju ORKESTRA
"TRIGLAV". Za dobro voljo bo poskrbljeno!

• VSI ROJAKI, OD BLIZU IN DALEČ

lepo vabljeni. Še posebej narodne noše!
Pridite, da nas bo mnogo in bo lepo!

Nedelja 16. septembra

Slovensko planinsko društvo

V BUENOS AIRESU

vabi na

VELIKI POMLADANSKI PLES

ki bo

V SOBOTO, 22. SEPTEMBRA OB 21. URI

V NAŠEM DOMU — SAN JUSTO

H. Irigoyen 2756 - Tel. 651-1760

Topla hrana — šaljiva pošta — srečolov
Čisti dobiček je namenjen preureditvi "Stana" v Bariločah

Sodeluje: SLOVENSKI INSTRUMENTALNI ANSAMBEL

Avtomobili in motorni čolni — velika izbira doma-
čih in tujih znamk. — Jahte, jadrnice in trailerji.

LOMAS DE ZAMORA

Av. Hipólito Yrigoyen 8820
T. E. 243-0270/1433

AUTONAUTICA

Kredit na 12 mesecev, brez obresti. Smo zastopniki — JOHNSON IN TARRAB.

EZEIZA

Ruta 205

(nasproti postaje Ezeiza)

Dekleta in fantje iz San Justa vabijo

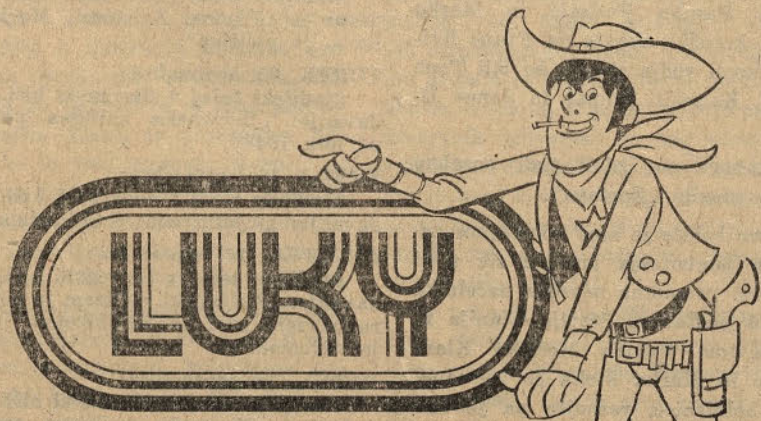
v nedeljo, 9. septembra, na

18. mladinski dan

SPORED:

- OB 8. URI ZJUTRAJ V STOLNICI: MLADINSKA SV. MAŠA. PEL BO MLADINSKI ZBOR. PO MAŠI V NAŠEM DOMU SKUPEN ZAJTRK IN TEKMOVANJA V ODOJKI. NA VOLJO KOSILO. OB 16 FINALE V ODOJKI.
- OB 18. URI KULTURNI PROGRAM: PRIHOD NASTOPAJOČIH, POZDRAVNA GOVORA, FOLKLORNI PLESI, TELOVADNI NASTOPI, KOTALKANJE. — NATO RAZVEDRILO ZA VSE.

Sodeloval bo "INSTRUMENTALNI ANSANMBEL"

GOSPODINJSKI APARATI • ZVOČNE NAPRAVE •
LASTEN UVOZ • POHIŠTVO • DEKORACIJE

- Avda. Hipólito Yrigoyen 8854,
LOMAS DE ZAMORA,
T. E. 243-2291/3058
- Laprida 398,
LOMAS DE ZAMORA,
T. E. 243-6060
- Ruta 205, nasproti postaje
EZEIZA, T. E. 295-1197
- Avda. 25 de Mayo 136,
C. SPEGAZZINI

ESLOVENIA LIBRE

Editor y director: Miloš Stare
Redacción y Administración:Ramón L. Falcón 4158
1407 Buenos Aires
Argentina

T. E. 69-9503

Uredniški odbor:

Miloš Stare, dr. Tine Debeljak,
Slavimir Batagelj in Tone MizeritCorreo
Argentino
Central (B)FRANQUEO PAGADO
Concesión N° 5775TARIFA REDUCIDA
Concesión N° 3824Registro Nacional de la Propiedad
Intelectual No. 24.576Naročnina Svob. Slovenije za l. 1979:
za Argentino: 38.000.—, pri pošiljanju
po pošti \$ 43.000.—, ZDA in Kanada pri
pošiljanju z avionsko pošto 30 USA
dol.; obmejne države Argentine 25 USA
dol.; Avstralija 35 USA dol.; Evropa
32 USA dol.; ZDA, Kanada in Evropa
za pošiljanje z navadno pošto 24 USA
dol.Talleres Gráficos Vilko S.R.L., Estados
Unidos 425, 1101. Buenos Aires, T. E.
33-7213.

KREDITNA ZADRUGA

"SLOGA" z o. z.

BME. MITRE 97

RAMOS MEJIA

T. E. 658-6574

URADNE URE:

PONEDELJEK, SREDA IN PETEK
OD 15. DO 19. URE.

JAVNI NOTAR

FRANCISCO RAUL
CASCANTE

Escribano Público

Cangallo 1642 Buenos Aires
Pritličje, pisarna 2
Tel. 35-8827